

Reus viu la nova normalitat amb Stay Homas

El parc de la Festa acull el concert del fenomen del confinament, que porta a la pràctica l'open up and let it out?



Una imatge de la banda Stay Homas, al parc de la Festa de Reus | Reus Cultura

Stay Homas va portar, dijous a la nit la seva música a Reus. Al voltant de 1.200 persones van omplir el parc de la festa per gaudir de la **banda barcelonina sorgida durant el confinament**. Malgrat les restriccions sanitàries, el públic va vibrar amb la música del trio musical. A mesura que avançava el concert, era més la gent que s'aixecava i cantava a ple pulmó les cançons de Guillem Boltó, Klaus Stroink i Rai Benet. *This is a really fucked up situation for everybody but let's at least enjoy this song!*

El grup que va ser la sensació del confinament de 2020 va començar amb una aposta per les seves primeres cançons, aquelles que els van fer famosos en un primer moment. De totes maneres, la gran part del concert la protagonitzarien amb cançons del seu últim i primer disc, *Agua*, i el darrer *single* que han tret amb Albert Pla, No vull baixar. D'aquesta manera, el concert començaria amb *In the End* i avançarien cap a temes més nous. És a dir: **Stay Homas, com tothom, intenta allunyar-se del confinament.**

Més enllà de la música, cal destacar els discursos que llencen els integrants de la banda entre cançons. Aquests destaquen més per la seva quantitat que no pas pel seu contingut. El grup no

enllaça gaires cançons durant el concert i això, en algun moment de l'espectacle, arriba a fer-se pesat. ¿Que tot el que em callo acaba cremant per dins?, diuen a una de les seves cançons. Però la xerrameca no va minvar l'ànim de la gent, que arribava al parc de la Festa disposada a cantar totes les lletres del jove grup.

Per això, tot i els discursos, **Stay Homas va aconseguir que el públic visqués aliè a la realitat** que els envoltava. Així ho demanava un dels integrants del grup, Guillem Boltó: ¿aparqueu tots els problemes; oblideu que demà aneu a treballar?, mentre el públic l'ovacionava. Tant és així que no hi va haver ni rastre de la detenció del president Puigdemont a l'Alguer, que es produïa en aquells moments.

L'inici de la nit va ser una mica accidentat, a la segona cançó hi va haver fos a negre a l'escenari. ¿Fa pinta que el tècnic de llums suarà?, es queixava un dels joves cantants mentre encara no es reprenia el ritme del concert. Però aquest problema va quedar només en un fet aïllat perquè seguidament els reusencs i reusenques ja van poder cridar les lletres d'Stay Homas. *Tudo bem* seria la primera cançó que aixecaria a bona part del públic de les seves cadires, i amb *Gotta be patient* el públic emularia Judit Nedderman.

Però les quatre últimes cançons serien les que més ànims aixecarien entre els assistents, i això que un d'aquests temes, tal com deien ells, era ¿supertrist? i ens explicaven les seves ¿merdes?.

[h3]Concerts per a tots els públics[/h3]

Stay Homas va lluir amb orgull l'etiqueta ¿per a tots els públics?. Des dels més petits, als més grans, van gaudir amb el concert dels barcelonins. Passant per pares i mares, parelles joves, grups d'amics, etcètera. Una oferta cultural, la de Misericòrdia, que contrasta amb la de Santa Tecla de Tarragona, molt més adreçada a un públic jove, sense ser per a tots els públics i amb lletres molt més reivindicatives: Zoo, Tremenda Jauría i Roba Estesa han fet vibrar la ciutat veïna durant aquestes últimes nits.

Tot i això, i malgrat les restriccions, va ser una nit d'aquelles de, com diuen ells, *¿open up and let it out?* i cervesesta i *¿cukileo?*. El públic va sentir el beat com Anderson Paak, i va gaudir del concert d'un dels protagonistes d'aquestes festes de Misericòrdia. Els assistents marxaven amb una promesa dels cantants ressonant pel seu cap: ¿quan acabi això de les restriccions, tornem aquí i ho ballem de debò?.